

KĘSTUTIS KASPARAVIČIUS

KALĖDOS! KALĖDOS!

KĘSTUTIS KASPARAVIČIUS

KALĖDOS! KALĖDOS!

Iliustracijos autoriaus

Vilnius
2020

TURINYS

Meškinų Kalėdos 4

Zylių Kalėdos 8

Ožkų Kalėdos 12

Kačių Kalėdos 16

Banginių Kalėdos 20

Kiškių Kalėdos 24

Pelių Kalėdos 28

Žuvų Kalėdos 32

Pingvinų Kalėdos 36

Baltųjų lokių Kalėdos 40

Voverių Kalėdos 44

Meškinų Kalėdos

Kai meškinai visi kaip susitarę pradėjo naktimis sapnuoti meduolius, tapo aišku: artėja Kalėdos!

– Reikia ruoštis į mišką eglės, – pasakė meškinas tėtis.

– Žinoma, – pritarė meškinas senelis, – tik eglė neturėtų būti per maža.

– Svarbiausia, nenukirskit tokios kaip pernai, – nerimavo mama.

– O kokia buvo pernai? – paklausė visi nustebę vienu balsu.

Bet mama tik šyptelėjo ir daugiau nepasakė nė žodžio.

– Gal darom taip, – pasiūlė vienas meškiukas. – Pirmiausia aš nučiuošių į girią apsidairyti. Kai rasiu tikrai didelę eglę, grįsiu namo, o tada jau visi keliausim jos kirsti.

– Puiki mintis, – pritarė kiti. – Taigi nedelsk.

Meškiukas išsitraukė slides ir, kad būtų smagiau, pasikvietė į pagalbą savo geriausią draugą pliušinį meškutį. O tada abu patraukė miškan.

Girioje pilna eglų, todėl neilgai trukus jiedu stabtelėjo prie vienos iš jų ir užvertė galvas aukštyn.

– Matai viršūnę? – paklausė pliušinis meškutis. – Aš tai nelabai.

– Aišku, matau. Šita eglė visai menka.

Kai jie rado kitą eglę, pliušinis meškutis viršūnę matė, bet jos nematė pats meškiukas. Tik trečiosios eglės viršūnės nematė abu. Todėl nusprendė, kad ji pakankamai didelė.

Abu apsisuko ir skubiai grįžo namo. Visi meškinai tuojau pat metė darbus, griebė kas kirvį, kas pjūklą ir nušlepsėjo į girią. Kol rado išrinktąją eglę, pradėjo temti ir tos eglės beveik visai nebesimatė.

– Kad jau nesimato, tai, matyt, tikrai didelė, – nusprendė meškinai.

Tada eglē nukirto ir visi drauge pūškuodami partempē namo.
Bet kitā rytā paaiškējo, kad eglē per didelē ir ī namelī netilps.

– Tai kad skylės pjauti nereikia, –
įsiterpė mama. – Ji stoge yra
dar nuo pernykščių Kalėdų,
tereikia ją atkimšti.

Zylių Kalėdos

Zylės – tai maži spalvingi paukštukai, gyvenantys medžiuose. Vienos iš jų įsikuria eglėse, o kitos išsirenka savo būstui beržą. Nelygu, kokiam medyje gyvena, skirtinga būna ir jų plunksnų spalva.

Zylės prieš Kalėdas pradeda ruoštis ir puoštis.

Savo jaukius namučius švariai iššluoja, perkloja baltai lovas, išblizgina langus, nuvalo nuo laiptų sniegą, o lauke virš durų pakabina kalėdinius vainikus, perrištus raudonu kaspinėliu.

Eglinės zylės slapčia dirščioja į kaimynių beržinių zylių namus, ir joms vis atrodo, kad anie gražesni.

– O jeigu mes prie namų laiptų pastatytume didelį sniego senį? – pasiūlė viena eglinukė. – Kad visiems praeiviams šypsotųsi ir mojuotų eglės šakele.

Nieko nelaukusios eglinės zylės suritino tris sniego rutulius. Didžiausią atridenė prie pat laiptų, ant jo užritino mažesnę, o ant viršaus vargais negalais užkėlė trečią.

Beržinės zylės iš karto suprato, ką sumanė jų kaimynės, ir taip pat pradėjo dirbuotis. Juk sniego aplinkui į valias.

Eglinukės tuo tarpu savo seniui vietoj nosies įstatė ilgą eglės kankorėžį, į ranką įdėjo žalią eglės šakelę, o ant jos dar pakabino blizgantį stiklinį žaisliuką.

Beržinės zylės savo seniui vietoj nosies įkalė margą beržinį pagaliuką ir snapeliais priskabė šūsnį pačių smulčiausių beržo šakelių. Tai bus plaukai. O į ranką jam nusprendė įsprausti beržinę šluotą, kokią paprastai turi visi sniego seniai.

„Kalėdos! Kalėdos!“ – jauki ir įkvepianti Kęstučio Kasparavičiaus knyga vaikams apie ne tik žmonių, bet ir žvėrelių labai laukiamą šventę. Pasirodo, visi jie Kalėdoms ruošiasi skirtingai – ir labai smagiai.

Kęstutis Kasparavičius – dailininkas, knygų vaikams iliustruotojas ir rašytojas. Tai žymiausias lietuvių vaikų knygų kūrėjas, jo knygos leidžiamos įvairiose Europos, Azijos, Šiaurės ir Pietų Amerikos šalyse. Dailininko braižą visada lengva atpažinti. Pagrindinė jo iliustracijų technika – pieštukas ir akvarelė. K. Kasparavičiaus kūrybą itin vertina literatūros kritikai, jo knygas mėgsta įvairaus amžiaus skaitytojai.

Leidykla „Nieko rimto“ išleido K. Kasparavičiaus knygas „Sodininkas Florencijus“, „Mažoji žiema“, „Apie daiktus. Trumpos istorijos“, „Apie gyvūnus. Trumpos istorijos“, „Apie šį bei tą. Trumpos istorijos“, „Braškių diena“, „Kiškis Morkus didysis“, „Meškelionė“, „Tinginių šalis“, „Kaimynė už kampo“, „Šuniškos dienos“, „Dryžuota istorija“ ir daug kitų puikių kūrinių.

Redaktorė Diana Bučiūtė

Korektorė Eglė Devižytė

Maketavo „Nieko rimto“ dizaino grupė

Tiražas 300 egz.

Išleido leidykla „Nieko rimto“

Dūmų g. 3A, LT-11119 Vilnius

www.niekorimto.lt

Spausdino UAB BALTO print

Utenos g. 41A, LT-08217 Vilnius

Jau ima sapnuotis meduoliai – meškinams laikas
ieškoti pačios didžiausios eglės. Pingvinai čiumpa
rogutes, ožkos šoka ant slidžių, o katės į pačiūžas.
Visi nori patirti žiemos atnešamus džiaugsmus.
Net banginiai laukia dovanų!

„Kokios Kalėdos be sniego?“ – sako kiškiai, kol
Kiškiamiestyje prisninga tiek, kad Kalėdų Senelis
neberanda, kam dalinti dovanas. Žuvys po ledu
kabina povandenines jaukumo suteikiančias
lemputes. Baltieji lokiai verda spanguolių kisielių.
Voverės vikriai stikliniais burbulais ir mediniais
žaisliukais dailina Kalėdų medį.

Visi skirtingai ruošiasi ir puošiasi.
Juk rytoj Kalėdos!

www.niekorimto.lt

Užsuk, net jei tu ir ne vaikas

ISBN 978-609-441-684-2

9 786094 416842